

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU FA ČVUT 2018/19 **KATEŘINY PRŮCHOVÉ**

V našem atelieru zpracovávala Kateřina několik projektů, nejvíc nás zaujala pozoruhodným divadlem do Klatov, rozpracovaným do bakalářského projektu. Souběžně s projektem archivu do Loun s námi absolvuje workshop v Dubnici, společný s atelierem A2 Ivana Kroupy, zaměřený na konverzi průmyslového areálu aby poté odjela na universitu do Kanady. Stejně jako všichni naši diplomanti chce být svým výstupním projektem prospěšná svému rodnému městu, v tomto případě kraji - ně Třeboňska, konkrétně pak krajinný fenomén Zlatou stoku.

Naprosto výjimečný projekt v celkovém kontextu našeho atelieru. Mimo divokých přírodních oblastí žijeme v kulturní krajině, v kulturní krajině, která má svou paměť. Jedním z nejdůležitějších aspektů této paměti je paměť architektonická, kulturní krajina je v Kateřinině podání architekturou. Práce vytváří metodu, jak odkrýt systém zkoumaného prostředí, verbalizuje, jak s nabytými informacemi pracovat, jak prostředí chápat a dále rozvíjet. Stopy jednotlivého lidského konání jako jsou průmysl, zemědělství, hospodářské využití krajiny nebo nábožensko-rituální vrstva vytvářejí strukturu projektu.

Její diplomní seminář nazvaný „Mrtvá“ v nás vzbudil velké očekávání. Mrtvá - živá, hledání jejich vztahu, samotného významu těchto pojmů, míry intervence... Nestává se stoka živou jen díky podrobnému zmapování, znovuobjevení nebo je třeba masivně intervenovat, hledat nové funkce, využití...? Kateřina dokázala subtilními, avšak jasně myšlenými, jasně zdůvodněnými vstupy stoku opět pevně provázat a ukotvit do Třeboňska, dokázala ji vrátit život!

Pokora, s jakou prochází těch 49 kilometrů Zlaté stoky, bez ambicí výrazného architektonického činu- „podpisu“, s touhou jednoduchými kroky, které se samy nabízejí, zdravým rozumem, pomoci tomuto geniálnímu vodnímu dílu navrátit jeho pozitivní energii, navrátit je svému prvotnímu účelu. Navrátit ji životu! Předkládá, zdánlivě architektonicky neambiciozní projekt s ambicí naléhavě celospolečenskou, vnímání vztahu člověka a krajiny, v současné době tolik diskutovaného.

Všechny dosavadní architektonické projekty Kateřiny Průchové byly vždy v našem atelieru hodnoceny velmi vysoko. Její závěrečný diplomní projekt se svým přesahem zcela vymyká osnovám této školy a uvědomujeme si složitost jeho „komisionelního“ posuzování. Vlastně nás napadá, že práce má parametry práce disertační, i díky tomu, že návrhová část je otevřena pro další nové vrstvy a zásahy. Domníváme se však, že jde o veledůležitý příspěvek mladého architekta do diskuse o udržitelném rozvoji. Budou-li takto architekti uvažovat, přestávám se bát!

Projekt odkrývá, definuje, interpretuje a navrhuje paměť kulturní krajiny. Graficky kultivovaný plán i samotná kniha, nádherný objekt portfolia, si zaslouží velice pozorné čtení, stejně jako „model“ ve formě mapového průvodce. Prolistujte si epos o kulturní krajině. Těším se na posudek oponenta a lituji, že nebudu u obhajoby. Rád bych si ji s vámi užil!

Doporučuji tedy jednoznačně práci Kateřiny Průchové komisi k přijetí a hodnotím ji bez zaváhání stupněm **A – výborný**